

వేద ఘోష

“కమిన్, మిష్టర్ : నీ పేరు...? సుబ్బారావు కదా : నీరంసంగా ఉన్నట్లున్నావ్? భోంచేసే వచ్చావు గదా?”

“యస్, సర్ : ఇంటర్వ్యూగదా అని ఇవ్వాలి తెల్లారే లేచి వంట చేసుకుని పెందరాళే భోంచేసి వచ్చేశానండీ!”

“ప్లీజ్ :...నువ్వు వంటకూడా చేస్తావా?”

“సర్...సార్...!”

“ఊ...!”

“మీరిప్పుడు ఇంటర్వ్యూ చేస్తున్నది మీ ఆఫీసులో క్లర్కు పోస్టుకే గానీ, మీ ఇంట్లో వంటవాడికోసం కాదు గదాండీ?”

“అబ్బే! అందుక్కాదులే! భయపడకు మిస్టర్ : ఫిలాసఫీలో, సైకాలజీలో డబుల్ ఎమ్యేవి గదా! మరి వంటకూడా వండుకు తింటావా? అని ఆశ్చర్యంవేసి అడిగానంతే!”

“ఓ! అదా! ఎంత ఫిలాసఫీ ఎమ్యే అయినా వండుకోకుండా పచ్చిపచ్చి బియ్యం, కూరలూ ఎలా తినగలరు సార్! కడుపునొప్పి వస్తుంది గదండీ!”

“అవునవును : సరే, అదలా వదిలేద్దాం! ఇప్పుడు మాకు కావాల్సిందో క్లర్కు, మరి, నీవేమో డబుల్ ఎమ్యేవి ఇలా చావడం...?”

“ఈ మాత్రానికి మీరు చావటం ఎందుకుసార్! ఆ క్లర్కు పోస్టులో నా మొహాన కొడితే, ఆ చావేదో నేనే చస్తాను గదా!”

“అదే నా బాధ! ఎలా చావాలో తెలీక నీ ఫిలాసఫీతో మమ్మల్ని చంపుతావేమోనని....!”

“ఫర్వాలేదు. నాకు టైపు, ఎకౌంటెన్సీ కూడా వచ్చునైండి!”

“ఏమిటి....?”

“అవును సార్ : షార్ట్ హ్యాండ్ కూడా హయ్యర్ పాసయ్యాను!”

“ఓహో! అయితే, ఇంటర్వ్యూ మొదలెడదామా!”

“రెడీ సర్ : కానీ, మన్రోమాట : మీ పెద్దల తాలూకు కాండిడేట్స్ ఎవరూ రెడీగా లేరు గదాండి: ఈ ప్రోస్ట్యుకోసం!”

“అలాంటి పడకటింటి రహస్యాలు అడగ్గూడదు తమ్ముడూ : సరే: నీవు సైకాలజీ ఎమ్మెవి కదూ : సైకాలజీ అంటే....? సైకిక్సు....?”

“నో : నో : సర్ : సైకిళ్ళ తయారీకి సంబంధించిన శాస్త్రం కాదండి అది. అచ్చ తెలుగులో మన స్తత్వశాస్త్ర మంటారైండి!”

“మనస్ + తత్వశాస్త్రమా?”

“అవునండీ. మనసుల్లో దూరి వాటిని చదివెయ్యటం!”

“చదివి....?”

“ఇలా ఇంటర్వ్యూలకు హాజరవటం!”

“అవునవును : మరి ఫిలాసఫీ అంటే?...పిల్లుల్ని సఫా....?”

“ఓ రకంగా అలాంటిదే ననుకోండి : ఆ సఫీ బాగా వంటపడితే మనం పక్కింటి వాడి కోడిపిల్లను మనదే అనుకుని బొమికెల్లో సహా భోం చేసి, నిశ్చింతగా నిద్రబోవచ్చునండీ!”

“మరి, ఆ ప్రక్రియవాడు మక్కె లిరగదన్నడా?”

“తెలిస్తే తంతాడనుకోండి కానీ ఫిలాసఫీ వంటబట్టి ఉంటే, కోడి పిల్ల మిథ్య, దాన్ని మనం పులుసువాడుకు భోంచెయ్యటం మిథ్య, మన

మక్కెలు విరగటం మిథ్య అనుకుని వేన్నీళ్ళు కాపడం వేసుకుని మళ్ళీ నిద్రపోవచ్చు గదాండీ !”

“నిజమే సుమా ! కానీ, ఆ వేన్నీళ్ళు కూడా మిథ్య అనుకుంటే అసలు కాపడం వేసుకునే శ్రమే లేకుండానే నిద్రపోవచ్చు గదా!”

“అదీ నిజమేనండీ ! ఓ సారి ఆదార్య నాగార్జునుల వారు...”

“ఎవరాయన ! మీ ప్రక్కంటి కోడిపిల్ల ఓనరా ?”

“కాదండీ ! నాగార్జునకొండ అని...”

“అవునవును ! నాగార్జునకొండ కట్టించిన దేశభక్తుడు !”

“కొండగాదండీ ! సాగర్...”

“ఓహో ! నీవు చెవుతున్నది నాగార్జునసాగర్ డామ్ ఛీఫ్ ఇంజనీరు సంగతా ! వాడు నాకూ తెలుసులే ! సరే గానీ. ఆ డామ్ ఎక్కడుందో తెలుసా !”

“ఇంకా అక్కడే ఉంది గదాండీ !”

“ఎక్కడా?”

“నాగార్జునసాగర్లోనే నండీ !”

“అంటే? సాగర్ లోపలనా? లేక పైన అనా నీ ఉద్దేశ్యం ?”

“సగం పైనా, సగం లోపలా అనుకుంటానండీ !”

“మరయితే సాగర్ ఎక్కడుందంటావ్?”

“ఇంకెక్కడుంటుంది ! ఆ డామ్కు అటూ-ఇటూనే గదాండీ!”

“శభాష్ ! నీకు జనరల్ నాలెజ్ కూడా బాగానే ఉంది. అయితే ఇంతకీ ఆ డామ్ వల్ల దేశానికి ఏమిటి లాభం ?”

“లేకేమండీ ! అక్కడ కంట్రాక్టులు చేసిన మా ప్రక్క వీధాయన ఫస్ట్ క్లాస్ మేడ కట్టించుకుని, పిల్లాపీచుతో సుఖంగా కార్లో తిరుగుతున్నాడు !”

“అంతేనా ?”

“ఇంకా చాలా ఉన్నాయండీ ! నా క్లాస్ మేట్ సుబ్బిశెట్టిగాడి ఫాదర్ ఎప్పుడో పాతికవేలు పెట్టి ఆ ప్రాజెక్టు క్రింద యాభయ్యెకరాలుకొన్నాడు. ఈ మధ్యే అదంతా అమ్మేసి ఈ ఊళ్లోనే విద్యార్థుల సౌకర్యార్థం ఓ ఏర్ కండిషన్లు సినిమా హాలు, దాని కెదురుగా ఓ బ్రాందీ షాపు, ఆ ప్రక్కనే ఓ ఏర్ కూర్ట్ బార్ తెరిచాడు ! ఎంత లాభమో చూడండి !”

“సరేగానీ, బ్రాందీ బాగుంటుందంటావా ?”

“సార్...! సార్...!”

“సిగ్గుపడకు తమ్ముడూ ! ఇలాంటి వెధవ ప్రశ్నలు నేను వెయ్యికా తప్పదు. నువ్వు చెప్పకా తప్పదు ఇదో తద్దినం అనుకో ! కనీసం నిన్ను ఓ అయిదు నిమిషాలన్నా ఇక్కడ కూర్చోబెట్టాలిగదా !”

“మన్లోమాట సార్ ! కొద్దిగా పుచ్చుకుంటే మేఘాల్లో తేలిపో వచ్చు ! పీకల్తాకా తాగితే స్వర్గమే అందుకుని, అప్పరల్ని వాచేసు కోవచ్చు !”

“అనుభవజ్ఞుడవే నన్నమాట !”

“ఏదో మీ అభిమానం ! నాకీ ఉద్యోగమే రావాల్సిగానీ మొదటి నెల జీతంతో మా సుబ్బిశెట్టిగాడి బార్ లో మీకా స్వర్గం చూపించనా !”

“చాలాబాగు ! సరేగానీ, స్వర్గం అనేది నిజంగా ఉందంటావా...?”

“లేకేం సార్ ! మా సుబ్బిశెట్టిగాడి డిలక్స్ సినిమా హాల్లో కూర్చుని రంగుల హిందీ సినిమా చూస్తుంటే స్వర్గంలో ఉన్నట్టే ఉంటుందండీ !”

“అయితే, దేవుడు కూడా ఉన్నాడంటావ్ ?”

“నాకు అనుమానంగానే ఉంది సార్ !”

“ఏం ? ఎందుకని ?”

“నేను తిరుపతి వెళ్ళి ‘దేవుడా : నాకు త్వరగా ఉద్యోగం ఇప్పిస్తే మళ్ళీ నీ కొండకు వచ్చి గుండు చేయించుకుంటా’నని మొక్కుకుని రెండేళ్ళయినా ఇంకా ఉద్యోగం దొరకలేదండీ !”

“తప్ప : అలా అనుకోగూడదు తమ్ముడూ : దేవుడికయినా సరే రికమండేషన్ కావాల్సిందే : తలకాయలకే విలువలేని ఈ రోజుల్లో వాటి మీద ప్రీగా మొలిచే జుట్టుంకేం విలువ : నువ్వసలు పనితోపనిగా బీబీ నాంచారికి కూడా మీ ప్రక్రింటి వాడి కోడిపిల్లను మొక్కుకోవాల్సింది !”

“నాకా సంగతి తట్టలేదుగానీ, మీ తెలివితేటలు అమోఘం సార్ : అందుకే ఆఫీసర్ ఆయ్యారు తమరు. నాకీ ఉద్యోగం ఇస్తారా మీ శిష్యు రికంలో ఇలాంటివన్నీ నేర్చుకుని బాగుపడతాను”

“అదలా ఉండనీ : మని దయ్యాల సంగతేమిటి? ఉన్నాయంటావా?”

“దయ్యాలా ! మన పుణ్యభూమిలో వాటికేం లోటండీ !”

“ఎలా చెప్పగలవా ?”

“నిస్సందేహంగా : నాకు వాటితో బాగా పరిచయం ఉందండీ !”

“వాట్...? వ్లాట్...?”

“నేను చాలా దెయ్యాలి చూట్టమేగాదు, వాటితో మాట్లాడాను కూడా నండీ !”

“నిజం...గానే...?”

“యస్సార్ : మన భారతీయ దయ్యాలు వేదాలు చాలా తెలివిగా వల్లిస్తాయండీ !”

“సరిగ్గా చెప్పు తమ్ముడూ !”

“తిరుపతి వెళ్ళొచ్చాక ఈ రెండేళ్ళలోనూ ఓ యాభయ్యయిదు ఇంటర్వ్యూల కన్నా వెళ్ళి ఉంటానండీ !”

“యాభయ్యయిదే ? దురదృష్టవంతుడిలా ఉన్నావు : జాతకం చూపించుకున్నావా ? ఏదన్నా గ్రహశాంతి...?”

“నా జాతకం వాళ్ళే చెప్పేశారండీ !”

“ఎవరూ ?”

“ఆ ఇంటర్వ్యూలు చేసిన దయ్యాలేనండీ !”

“వ్లాట్...?”

“అవునండీ : నే చదివిన సైకాలజీ, ఫిలాసఫీ జోడించి చూస్తే వాళ్ళు నాకు అసలు—సిసలు దయ్యాలలాగే కన్పించారండీ !”

“ఎందుకని...?”

“వాళ్ళు నాకు మానవత్వం కల వాళ్ళలా కన్పించలేదండీ : కడుపు మాడుకుని మిగిల్చిన డబ్బు అప్లికేషను ఫీజు పేరుతో మ్రింగివేసింది చాలక, ఇంటర్వ్యూలకు పిలిచి, నానా చెత్త ప్రశ్నలూ వేసి నాచేత వాగించింది చాలక, ఆఖరికి నా కన్నా చవటలకు ఆ ఉద్యోగాలిచ్చేశారండీ !”

“పాపం ! వాళ్ళ నన్ద్యాయంగా తిట్టకు ! అర్థం జేసుకో !”

“చేసుకోబట్టే వాళ్ళంతా నాకు వేదాలు వల్లించే దెయ్యాలలా అగు పించారండీ !”

“కాస్త తగ్గు తమ్ముడూ !”

“తగ్గుబట్టే ఇలా తగలడానండీ : ఇంత క్రూరమైన ఇంటర్వ్యూ తతంగాలు నడిపే దెయ్యాలు ఇంకెక్కడా ఉండవండీ : అవి మన పుణ్యభూమికే స్పెషల్ దెయ్యాలండీ !”

“మరీ అంత దేశభక్తి లేకుండా మాట్లాడకు : వాళ్ళ ఇబ్బందుల్ని కూడా చూడవద్దా మనం !”

“ఏమిటండీ చూట్టం ? అనుభవిస్తున్నాను గదా !”

“సీకింకా తెలీదు తమ్ముడూ : నా సంగతే చూడు : ఇప్పుడి ఉద్యోగం డబ్బుల్ ఎమ్మేగాడు. ట్రిబుల్ ఎమ్మేగాడు వచ్చినా సరే మా బామ్మర్దిగారి బియ్యే తమ్ముడికే ఇచ్చేయ్ !” అని రాత్రికి రాత్రి మా మేనేజింగ్ డైరెక్టర్ నాకు ఫోన్లో చెప్పినట్టే, వాళ్ళక్కూడా ఎవరేనా చెప్పి ఉండొచ్చుగదా : మరి వాళ్ళేం చేయగలరు చెప్పు ?”

“అయితే, ఈ ఉద్యోగం....?”

“అలాంటి పడకటింటి రహస్యాలు అడగకూడదు తమ్ముడూ ?”

“మరి నన్నింత సేపు నవ్విస్తూ, ఏడ్చిస్తూ కూర్చున్న మీరు కూడా....?”

“ఊ....”

“మీరు కూడ ఆ దెయ్యాల....”

“ఆ దెయ్యాల... : వ్లాట్... : నాస్సెన్స్, షటప్, గెటాట్, ఓరే బోయ్, బోయ్, అర్జంటుగా ఓ గ్లాసుడు కోల్డ్ వాటర్...” (1973)

